

prima instanță: O. Parfeni
instanța de apel: A. Panov, V. Efros, A. Minciuna

dosarul nr. 2ra-2275/16

ÎNCHEIERE

05 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu
Judecătorii Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Nicolae Uncuță,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Nicolae Uncuță împotriva Cancelariei de stat cu privire la contestarea ordinului de eliberare din funcție, restabilirea în funcție, radierea înscrisurilor din carnetul de muncă, anularea ordinului de salarizare, încasarea salariului ratat, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru, restabilirea drepturilor la concediu anual, repararea prejudiciului moral, încasarea cheltuielilor de judecată și anularea ordinului de numire în funcție,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Nicolae Uncuță, admis apelul declarat de către Cancelaria de stat, casată hotărârea Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 09 februarie 2016 și emisă o nouă hotărâre sub formă de încheiere cu privire la încetarea procesului,

c o n s t a t ă:

La data de 29 octombrie 2015, Nicolae Uncuță a depus cerere de chemare în judecată împotriva Cancelariei de stat cu privire la contestarea ordinului de eliberare din funcție, restabilirea în funcție, radierea înscrisurilor din carnetul de muncă, anularea ordinului de salarizare, încasarea salariului ratat, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru, restabilirea drepturilor la concediu anual, repararea prejudiciului moral, încasarea cheltuielilor de judecată și anularea ordinului de numire în funcție.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 15 martie 2010 a fost angajat în funcția de șef adjunct al Oficiului teritorial Bălți al Cancelariei de stat.

Menționează că, la data de 15 octombrie 2010, conform Monitorului Oficial 194-196 nr. 637 a intrat în vigoare Legea nr.199 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, prin care statutul funcției a trecut din funcție ocupată de funcționarul public în funcție ocupată de demnitarul public.

Susține că, nu a fost eliberat sau transferat din funcția cu statut de funcționar public în cea cu demnitate publică, iar în perioada, ca funcționar public, iar apoi ca

demnitar public și-a exercitat sarcinile de bază și atribuțiile de serviciu neavând careva sancțiuni disciplinare.

Afirmă că, la data de 09 octombrie 2015, prin ordinul nr.139-p a fost eliberat din funcția de șef-adjunct al Oficiului teritorial Bălți, în temeiul art.22 alin.(3) al Legii nr.199 din 16 iulie 2010, cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică.

Invocă că conținutul normei date nu concretizează momentul, care ar reglementa sensul și esența noțiunii înainte de termen în situația sa, și, ca funcționar public și demnitar public nu a avut și nu a semnat un termen limită de activitate, mai mult că, nici legislația nu prevede acest termen.

Consideră că acest articol nu poate fi aplicat din lipsa clarității, cu atât mai mult că a fost angajat în bază de concurs, iar în ordinul nr. 157-p din 13 martie 2010 nu este indicat nici un termen de activitate.

Relevă că, angajatorul nu l-a informat despre schimbarea statutului de activitate și nu i-a propus modificarea contractului individual de muncă, astfel că, concedierea sa este o discriminare asupra persoanei sale, deoarece a fost eliberat din funcție neîntemeiat, nici în scris și nici oral nu i-au fost aduse la cunoștință motivele eliberării.

Mai relevă că, ordinul nr.142-p din 12 octombrie 2015 de numire în funcția de șef adjunct al Oficiului teritorial Bălți al Cancelariei de stat a Elenei Covaliuc, urmează a fi anulat, deoarece a fost emis cu abateri de la legislația în vigoare.

Ulterior, Nicolae Uncuță a depus mai multe cereri de concretizare a pretențiilor, într-un final a solicitat anularea ordinului nr.139-p din 09 octombrie 2015 privind eliberarea din funcție, restabilirea în funcția de șef adjunct al Oficiului teritorial Bălți al Cancelariei de stat, radierea înscrisurilor despre eliberare din carnetul de muncă, anularea ordinului nr.266-p din 09 iulie 2010 privind sistemul de salarizare și modificarea statutului juridic al șefilor adjuncți ai Oficiului teritorial al Cancelariei de stat din funcție publică în funcție de demnitate publică, radierea înscrisurilor efectuate în carnetul de muncă privind modificarea statutului juridic al șefilor adjuncți ai Oficiilor teritoriale, încasarea salariului ratat de funcționar public începând cu 09 iulie 2010 până la 09 octombrie 2015 și pentru întreaga perioadă de absență forțată de la lucru, restabilirea dreptului la concediu anual în calitate de funcționar public începând cu 09 iulie 2010 până la 09 octombrie 2015, restituirea sumei de 1577 lei cu titlu de ajutor material acordat pentru a. 2015, repararea prejudiciului moral în sumă de 25 000 lei, încasarea sumei de 1500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, anularea ordinului de numire în funcție nr.142-p din 12 octombrie 2015 a Elenei Covaliuc.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 09 februarie 2016 a fost admisă parțial acțiunea, a fost anulat ordinul Cancelariei de stat nr.139-p din 09 octombrie 2015, cu privire la eliberarea din funcție, prin care Nicolae Uncuță a fost eliberat din funcția de șef adjunct al Oficiului teritorial Bălți al Cancelariei de stat, a fost obligată Cancelaria de stat să-l restabilească pe Nicolae Uncuță la serviciu, în funcția de șef adjunct al Oficiului teritorial Bălți al Cancelariei de stat, din data de 09 octombrie 2015, a fost obligată Cancelaria de stat să radieze înscrisurile privind

eliberarea din funcție în carnetul de muncă a lui Nicolae Uncuță, a fost încasată din contul Cancelariei de stat în beneficiul lui Nicolae Uncuță salariul pentru perioada absenței forțate de la muncă, 09 octombrie 2015 - 09 februarie 2016 în sumă de 29 385,68 lei, a fost încasat din contul Cancelariei de stat în beneficiul lui Nicolae Uncuță suma de 7 346,42 lei cu titlu de prejudiciu moral. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prima instanță, și-a argumentat concluzia prin faptul că, la emiterea ordinului nr.139-p din 09 octombrie 2015, Cancelaria de stat în mod eronat a pus la baza emiterii ordinului prevederile Legii nr.199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, deoarece dispozițiile Legii menționate nu sunt aplicabile reclamantului Nicoale Uncuță, aceste prevederi urmînd a fi aplicate pentru funcția respectivă doar în cazul întrunirii condițiilor de încetare a raporturilor de serviciu prevăzute de art. art. 63, 64 și 65 din Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, pe cînd la caz nu a fost invocat nici un temei juridic pentru eliberarea din funcție în condițiile Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

Respingînd pretenția reclamantului cu privire la restabilirea dreptului la concediu nefolosit pentru 73 de zile calendaristice și restituirea sumei de 1 577 lei, prima instanță a reținut că, aceste pretenții derivă din ordinul nr.139-p din 09 octombrie 2015, care la caz, este anulat, astfel reclamantul fiind pus pe poziția inițială din data de 09 octombrie 2015, este în drept de a depune o cerere către angajator cu privire la acordarea concediului nefolosit.

Totodată, prima instanță respingînd pretențiile reclamantului cu privire la anularea ordinului nr.266-P din 09 iulie 2010, privind sistemul de salarizare și modificarea statutului juridic al șefilor adjuncți ai Oficiului teritorial al Cancelariei de stat din funcție publică în funcție de demnitate publică și a pretențiilor ce rezultă din prima, radierea înscrisurilor efectuate în carnetul de muncă privind modificarea statutului juridic al șefilor adjuncți ai oficiilor teritoriale ala Cancelariei de Stat din funcție publică în funcție de demnitate publică, încasarea integrală a salariului ratat de funcționar public începînd cu 09 iulie 2010 pînă la data de 09 octombrie 2015 (63 luni) și ulterior pentru întreaga perioadă de absență forțată din motivul privării de dreptul de a munci cu includerea tuturor plăților prevăzute de sistemul de salarizare a funcționarului public, restabilirea drepturilor de concediu anual în calitate de funcționar public începînd cu 09 iulie 2010 pînă la 09 octombrie 2015 și ulterior pentru întreaga perioadă de absență forțată din motivul privării de dreptul de a munci, a concluzionat că, ordinul nr.266-p din 09 iulie 2010 a fost emis în legătură cu modificarea Legii nr.158-XVI din 04 iulie 2008 și Legii nr.1355-XVI din 23 decembrie 2005, și nu a stat la baza concedierii reclamantului.

La fel, prima instanță, a respins pretenția reclamantului și cu privire la anularea ordinului nr.142-P din 12 octombrie 2015, prin care Elena Covaliuc a fost numită în funcția de șef adjunct al Oficiului teritorial Bălți al Cancelariei de stat, constatînd că, ordinul în cauză nu are nici o tangență cu eliberarea reclamantului din funcție.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2016 a fost respins apelul declarat de către Nicolae Uncuță, admis apelul declarat de către Cancelaria de stat,

casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, sub formă de încheiere prin care a fost dispusă încetarea procesului, deoarece pricina nu urmează a fi judecată în procedură civilă.

Instanța de apel, și-a argumentat concluzia prin aplicarea prevederilor Legii nr.199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, iar art. 25 al Legii statuează că de la data intrării în vigoare a prezentei legi (05 octombrie 2010), Legea nr. 158-XVI din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public (Monitorul Oficial al RM, 2008, nr.230-232, art.840), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează, la art.4 alin.(3) lit. a), textul „specificate în anexa nr.2 se exclude. Anexa nr.2 se abrogă”.

Totodată, instanța a constatat că, de la 05 octombrie 2010, regimul general al funcției de șef adjunct al Oficiului teritorial al Cancelariei de stat, statutul juridic al persoanelor care ocupă astfel de funcții, precum și alte raporturi ce decurg din exercitarea funcției de demnitate publică sunt reglementate de prevederile Legii nr.199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică.

Astfel, instanța de apel a stabilit că, prin Legea nr.58 din 01 aprilie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative funcțiile de șef al Oficiului teritorial al Cancelariei de stat și adjunctul acestuia au fost incluse în lista persoanelor oficiale de stat, exponente ale unui interes public sau public deosebit, care sunt exceptate de la adresarea în instanța de contencios administrativ.

La data de 20 iunie 2016, în termenul prevăzut de lege, Nicolae Uncuță a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței este ilegală, deoarece instanța de apel a interpretat eronat legea și a apreciat în mod arbitrar probele prezentate.

Menționează că, instanța de apel eronat a constatat faptul eliberării sale dintr-o funcție de demnitate publică, în condițiile în care el de iure nici nu a fost numit în această funcție .

Menționează că, concluzia instanței de apel precum că, ordinul contestat prin care a fost eliberat din funcție poate fi catalogat ca un act, exclusiv politic al Guvernului, care cade sub incidența art.4 lit. a) al Legii contenciosului administrativ, fiind un act exceptat de la controlul judecătoresc, este eronată, or, actul prin care se încetează relațiile de muncă nu poate fi calificat drept un act exclusiv politic.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Nicolae Uncuță nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de

lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Nicolae Uncuță, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Nicolae Uncuță ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul lui Nicolae Uncuță se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, Judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic